

Vobis vniuersis et singulis tenore presencium intimamus - quod religiosus vir - frater Boecius dictus Brand Monachus Monasterii Nouevallis - Cýsterciensis ordinis - Lincopensis dyocesis - in nostra presenciam constitutus - quasdam litteras apostolicas vera bulla - et filo serico - bullatas coram nobis exhibuit et pupplicauit - non viciatas - non cancellatas - sed omni vicio et suspicione carentes - Tenorem qui sequitur continentes INNOCENCIUS episcopus &c. *Se föreg. N:o 372.* — Quibus exhibitis et diligenter inspectis - ad instanciam predicti fratris Boecij - eas transcribi fecimus de verbo ad verbum - nil addito vel mutato - et redigi in hanc pupplicam nocionem - in cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus duximus apponendum - Datum Lundis Anno domini - M^o - CCC^o - Tercio - XV° kal. febr.

Sigillet borta; en liten del af remsan kvar.

1753.

1303 d. 18 Jan..

Lund.

Ärkebiskop ISARS i Lund likaledes meddelade vidimation af samme Påfves Bulla, dat. samma dag, angående Cistercienser-ordens befrielse, att svara inför prelaternas domstolar.

A. 1.

YSARNUS permissione diuina - Lundensis Archiepiscopus &c. *ordagrants lika med föreg. vidimation. Sjelfva Bullan se föreg. N:o 373.*

Sigillet borta; remsan kvar.

1754.

1303 Jan.—Mars.

Presterskapets och Socknemännens i Jemtland inbördes rättigheter, enligt gammal sedvänja, hvilka i närvaro af Ärkebiskop Nils Allesson, å Kyrkans, samt Erland Styrkarsson, å Konungens vägnar, blifvit upptecknade.

A. 7. *).

J nafne guðs amen, Se þat allum mannum kunniet at vm vætrenn æftir jol þa er liðnir varo fra burðar tíð uars herra ihesu christi þushundrað vættra þriu hundrað vættra, oc þrir uætr oc virðuleghr herra Nikulas meðr guðs miskunn ærhibiskup, j vpsalum kom til iamtalandz oc sira ællændr styrkars son kom væstan af halfu vars herra hakonar noreghs konungs, Hittizst þæsser rettr kirkna & lændra manna a iamtalande af siðuæniu, Fyrst haglehazst æitt at korntiundir græiðizst j sumum kirkium þriðiungs tiundir, En j sunum tuæirlutir tiundar, sakar fatøkra kirkna & þyrftar lærðra manna Af hværri ku oc af fim gæitum mork smørs, en j sumum kapællum tuær mærker smørs

*) Utur Konung HÅKAN MAGNUSSENS derå d. 31 Maj 1305 tills vidare gifna stadfästelse.

af hværri ktu oc fim gæitum þæssakir sem fyrer sæghir, Firir lios & ofr j pusaða mæssonu tuær alnar lereft, oc firir þat offr er kona gengr j kirkiu æftir brúðlaup alen, En æftir sængar færð er kona gengr j kirkiu firir lios oc offr tvær alnar, en alterisburð æftir vilia sinum, Firir lika færð ef vax & offr fylgir fimtan alnar lereft, en vttan vax tolf alnar lereft En huskall hværr firir mala sinn vm paskar tvær alnar, en legho kona alen, Skal þessa skýlldu præstom alla græiða hværr sem fong hæfir til, En ef fatøkt møter, oc missæmr þæim vm gærðena, þa skulu tvær skýnsamer menn af soknenne sia hvat sa maðr ma orka, oc æftir þeirra skýnsæmd & sannýndum skulu bæðer lita, oc skal þætta græiðazst ef æigi ero lereft til, j smøri. skinum & korne sva sem præstrenn ma aðrum vt sælia, Engi præstr skal nauðga bønðr til næ aðra at græiða fyrer en hver hæfir gort skýlldu sina, vttan hinn luki meðr goðuilia, en siðan minni præstrenn a at græiðizst, nv ef hann hæfir æigi græitt firir paskar & hæfir æigi retta sok mote at bera, þa ma præstr hann vpp hallda sva oc vm þæt ar er biskup kómur j landet, gera bønðr fiorðungs korn & hýmæisi, þui at æins mæira at þeirra goðuili se, & j þæim æinum soknum græiðizst þætta sem biskup kómur til, en æcki aðrum, Offr þæt sem til alteris kómur & til bilata, take præstr þriðjung af, en tvaluti tæker kirkia, vttan biskup vili nokors kræfia af, Kann præstr kallazst af biskupi eða prowaste, lýsi aðr en hann fare brott j sokn sinni a hværium dægi er hann fær hæiman eða langt, oc bioðe þionasto sina folkeno aðr, En ef han fær sialfs sins ærenda, lýsi sva sem fyrer & fae þa annan j stað sinn er þæim gerer skýlldu ef hann kann længr at duæliazst brotto, Engi præster dirfizst at hallda vpp a paska dagh, eða sætia menn or kirkiu vt, sakar sýslu manna, prowaster eða boðorðz, vttan prowastens opet bref oc boð se firir, en hværr sem aðru vis gerer æfter þui sem kuel hins er sum firir uerðr, skal præstrenn sa bøta sem gerer, Engi præstr dirfizst oc at rita or landeno j þæim sakum sem rett landzens prof hæfir a veret, gerande æins sins vitni sva at okr þætto manna sva sem hvar vil forðazst pinu, Kunnu præstar gera skulldir viðr læikmenn oc vilia æigi græiða siðan j maldagha sættom, þeirra j millum se sækt prowaste, oc gere hann rett af þesso & a allu aðru er a lærða menn verðr kært æftir þui sem læikmenn j landzens rett gera aðr vm kirkiu rett, en ef prowastr gløymir & gerer æigi rett af, þa gerer hann sok sina, oc skal þess won æigha at hann fae pinu firir, En ef præstr spillir kirkiu bole sinu af vanrøkt sinni, husum. garðum eða akre, se skýlldughr at bøta æftir goðra manna vitnissburð sem skaðe virðizst kirkiunni gorr, En ef prowastrenn gerer æighi rett af þa gerer hann sok sina sem fyrr er saght.